

РЕШЕНИЕ

№ 7990

гр. София, 17.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.11.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Павлова

ЧЛЕНОВЕ: Мартин Аврамов

Галин Несторов

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **6578** по описа за **2013** година докладвано от съдия Весела Павлова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на П. С. Павлов срещу решение № 73 от 13.05.2013 г., постановено от Софийски районен съд, наказателно отделение, 101 състав по н.а.х.д. № 2191/2013 г., с което е потвърден Електронен фиш (ЕФ) серия К № 0419624. С последния на П. С. Павлов е наложено административно наказание "глоба" в размер на 200 лв., на основание чл. 189, ал. 4, във връзка с чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП за нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

В касационната жалба се излагат доводи за неправилност и незаконосъобразност на съдебния акт. Съображенията на касатора са за допуснати съществени нарушения при издаване на електронния фиш. Твърди се, че не е отразено дали е имало пътен знак за определяне разрешената скорост за движение, както и че е налице разминаване на установената скорост между клипа от техническото средство и електронния фиш. Счита, че електронния фиш не следва да се ползва с доказателствена стойност относно възприетите от него факти. Излага твърдения за липсата на властническо волеизявление в ЕФ, което лишава правото на акта да породи целените с него правни последствия, липсва и дата на издаване.

В съдебно заседание се представлява от адв. П., претендира съда да постанови

решение, с което да бъде отменено обжалваното решение и по същество на спора да бъде отменен електронния фиш, като незаконосъобразен и неправилен.

Ответникът по касационната жалба Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция” не взема становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна. Административен съд София град, XIII касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира следното: Касационната жалба е подадена в законоустановения срок, от надлежна страна и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 218, ал. 1 АПК съдът разглежда жалбата само относно сочените касационни основания. На основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът следи служебно единствено за валидността и допустимостта на обжалваното решение, както и за нарушение на материалния закон.

Районният съд е събрал като доказателства по делото писмените доказателства, представляващи административно-наказателната преписка.

Пред настоящата инстанция други доказателства не са ангажирани.

СРС е приел за установена фактическа обстановка: на 10.12.2012 г. в 05.04 часа в [населено място], ул. „202ра”, бензиностанция „Ш.”, с посока на движение от надлез „Надежда” към [улица]с автоматизирано техническо средство № 003059047ВАЗ е установено и заснето, че лек таксиметров автомобил „А. ромео” с ДК [рег.номер на МПС] се движи със скорост от 91 км/ч при разрешена за населено място скорост от 50 км/ч. Извършена е справка за собственост на заснетото МПС, видно от което собственик е П. С. Павлов. За извършеното нарушение е издаден обжалвания електронен фиш.

Административен съд София – град, XIII касационен състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, като същото е постановено при правилно прилагане на материалния закон.

При правилно приложение на материалния закон районният съдия е отбелязал, че приетото превишение на скоростта от 38 км/ч е след приспаднатия толеранс от 3 км/ч като допустима техническа грешка при издаване на всички електронни фишове и попада в санкционна норма на чл.182, ал.1, т.4 от ЗДвП, поради което наложеното наказание е в законоустановения размер. Правилно като нарушена е посочена нормата на чл.21, ал.1 ЗДвП.

Чл. 189, ал. 4 ЗДвП определя, че при нарушение, установено и заснето с техническо средство, в отсъствието на контролен орган и на нарушител се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи.

Електронен фиш е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства.

Следователно електронният фиш не се издава по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК, доколкото не представлява административен акт.

Датата, часът и мястото на нарушението са посочени в достатъчна степен. Неоснователно е и възражението за съществено нарушение, а именно липсата на дата на съставяне на фиша. Това е така, тъй като в разпоредбата на чл. 189 ал. 4 от ЗДвП са изброени изчерпателно реквизитите на ЕФ и сред тях не фигурира "дата на съставяне на ЕФ" (за разлика от чл. 42, т. 2 и чл. 57 от ЗАНН, който въвежда такъв реквизит на АУАН и НП). Нормата на чл. 189 ал. 4 от ЗДвП е специална по отношение на изискванията към съдържанието на електронния фиш и съответно има приоритет пред общата норма въвеждаща реквизитите на АУАН и НП.

Не са налице твърдените процесуални нарушения при издаване на електронния фиш по отношение на непосочването на нарушената правна норма, както и непосочването с какъв знак е въведено ограничението на скоростта, за която се твърди, че е превишена. Това е така, тъй като видно от представения по делото електронен фиш в него ясно е посочено, че нарушената правна норма е тази на чл. 21 ал. 1 от ЗДвП, за която е посочено, че следва да се наложи санкцията на чл. 182 ал. 1 т. 4 от ЗДвП във връзка с чл. 189 ал. 4 от ЗДвП. Така посочената нарушена правна норма и съответно посочената санкционна норма съответстват на вмененото на наказаното лице нарушение.

На последно място ограничението на скоростта в района на ул. „202ра” в участъка, посочен в оспорения електронен фиш, е определено с чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, който въвежда максимална разрешена скорост на движение допустимата за населено място 50 км/ч. Съгласно ал. 2 на чл. 21 от ЗДвП - когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал. 1, това се сигнализира с пътен знак.

По изложените съображения съдът приема, че районният съдия е изпълнил задължението си по чл.13, ал.1 НПК за разкриване на обективната истина по делото. При правилна преценка на събрания по делото доказателствен материал районният съдия е направил правилен извод за осъществяване от касатора на състава на вмененото му административно нарушение, което е санкционирано с законоустановения размер на глоба по чл.182, ал.1, т.4 ЗДвП. Не са допуснати твърдяните в касационната жалба оплаквания.

По така изложените съображения обжалваното решение е постановено при правилно прилагане на материалния закон и същото следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното, Административен съд София град, XIII касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 73 от 13.05.2013 г., постановено от Софийски районен съд, Наказателно отделение, 101 състав по н.а.х.д. № 2191/2013 г.

Решението не подлежи на обжалване и протест .

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

